

Daniel historia eller framtid?!

Daniel är kanske GT:s mest fascinerande bok och definitivt en av mina favorit böcker. En bok med 2 karaktärer:

- Kap 1-6 är en historisk skildring om Daniel och hans vänner.
- Kap 7-12 skildrar Daniels syner och tolkningar av dess.

Fakta

Huvudperson: Daniel

Tidsperiod: Daniel levde på 500-talet f Kr.

Författare: Okänd.

Språk: Hebreiska och Arameiska (2:4-7:28)

Plats: Babel

Daniel och hans vänner.

Daniel och några jämnåriga kamrater, säker av god börd (rika eller kungliga föräldrar) rycks upp från sitt hemland och sina föräldrar i Israel. De sätts i skola i Babel, med en för dem främmande kultur och helt andra Gudar. Men de vägrar att kompromissa med sin tro, och lyckas med Guds hjälp ändå överleva och till och med klättra på makt stegen, och vinna inflytande. P.g.a. att Gud är med den så ges de större och större förtroenden, vilket väcker andras avund.

Avundsjuka män försöker därför ofta sätta dit dem på olika sätt. Ibland ser det ut som om de lyckats, som när Sadrak, Mesak och Abed-Nego kastas i den brinnande ugnen, eller när Daniel kastas i lejongropen. Men Gud griper in gång på gång, vilket är en helt underbar uppmuntrande samt en påminnelse om att ingenting är omöjligt för Gud.

Kungen i Babel låter sig också gång på gång sig luras till att upphöja sig själv till Gud, och gång på gång tvingas han ödmjuka sig själv inför Israels Gud.

Daniel och hans vänner skiljer sig också från många andra bibliska personer då de verkligen är föredömen med sina liv.

Daniels syner.

Daniels olika syner fascinerar än idag forskare, teologer och vanliga bibelläsare. De är profetiska då de handlar om framtiden, åtminstone ur Daniels perspektiv.

Delar och profetiorna kan man idag anse att de gått i uppfyllelse genom olika stor riket i historien. Vissa delar är dock helt klart att de fortfarande ligger i framtiden, som t.ex. Guds rike / det himmelska riket som ska följa domen. Daniel är också den första bok i bibeln som talar tydligt om uppståndelse för de döda; *"Och många av dem som sova i mulen skola uppvakna, somliga till evigt liv, och somliga till smälek och evig blygd"*. (Dan 12:2)

Daniel för in ett evighetsperspektiv på ett för sin tid helt nytt sätt. Daniels resonemang om dom, uppståndelse och evighetsrike känner vi dock väl igen från NT:s berättelser.

Titta bara på evighetsperspektivet i Daniel 7:13-14;

"Sedan fick jag, i min syn om natten, se huru en som liknade en människoson kom med himmelens skyar; och han nalkades den gamle och fördes fram inför honom.

Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och tungomål måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som icke skall tagas ifrån honom, och hans rike skall icke förstöras."

Tänk att redan här har vi även begreppet människosonen, det som ju Jesus kallade sig själv. Texten beskriver ju också det evighets rike som ska komma när Jesus kommer tillbaka för att regera i evigheters evighet.

Sammanfattning

Daniel väcker många frågor som när skrevs den, vem skrev den, vad har redan inträffat och vad har vi kvar att vänta oss i framtiden.

Vem och när är jag beredd att lite lägga åt sidan, och bara acceptera att det är Guds ord i och med att Gud låtit Daniel komma med i Bibelns kanon. Jag tror också att vi kan lära oss mycket av Daniel, om att leva ett rättfärdigt liv inför Gud. Därför är både den historiska delen och den profetiska mycket god och intressant läsning.

Jag tror också att Daniel kommer att bli en allt mer aktuell bok vart efter vi närmar oss den yttersta tiden, och den är definitivt värd att lägga ner både tid och kraft på att läsa och begrunda.

Så är Daniel historia eller framtid, jag skulle vilja säga att den är både och.

Marice Johansson